

nent, som vi maa være ham Tak skyldige for, og som jeg ogsaa haaber, at den nuværende Minister skal komme ind paa, naar han nøie vil tage i Betragtning, hvad det er, der har ligget Thingets Flertal og Ministrene imellem. Naar et andet æret Medlem sagde, at jeg havde ført Beviset for, at de separate Fonds skulde opretholdes, saa tilraabte jeg ham, at det var som en midlertidig Foranstaltning, nemlig indtil en saadan Kommission havde omordnet Sagen. Jeg ønsker at belægge mine Ord med Hensyn til, hvad jeg før sagde, at den tidligere Minister var gaaet ind paa Noget, som den nuværende vil have omgjort. Jeg vil i saa Henseende henvise til det Forslag, som den nuværende Minister har stillet om, at vi skulle refundere Universitetet af Kommunitetets Midler de Penge, som hans Forgænger er gaaet med til at lade Universitetet udrede. Nei, vi kunne godt spare hele denne Frygt indjagende Forestilling, som fremstilles af Udskillige, at vi ville have disse Midler spiste op. Der er Ingen, der vil have dem spiste op; men vi ønske dem givne en tidsvarende Anvendelse, efter at vi have taget Nutidens Forhold under Overveelse, og ville da lade Regjeringen tage dem i sin Haand. Der er ikke engang Tale om, at Thinget fordrer, at det skal ske ved en parlamentarisk Kommission. Det er kun i det Tilfælde, at Regjeringen ikke vil tage Sagen i sin Haand, at vi have ment, at dette var den yderste Udvei. Naar jeg før talte om en gammel dags Finantsforvaltning, saa troede det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), at jeg mente, at det var gammel dags, at Ministeren vilde have, at der skulde være Balance mellem Udgift og Indtægt i de separate Fonds. Nei, dette var ikke min Mening. Det er en Selvpølge, at disse Institutioner maa udføre deres Formaal ved deres egne Midler; men fordi man ikke lader dem faae Tilskud andet Steds fra, naar de have rigelige Midler, kan man ikke sige, at der ikke kan komme Balance til Veie ved deres egen Hjælp. Det var dette, jeg mente ved den gammel dags Finantsforvaltning, nemlig at have to Finantsministerier og to Demneforvaltninger her i Landet og saa tillige dette, at ville holde paa, at Universitetet og andre saadanne Anstalter skulle være at betragte som juridiske Personer ligeover for Staten. Dette kaldte jeg gammel dags; men jeg sagde ikke det, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds tillagde mig. Med Hensyn til Theatret synes det mig, at det var en temmelig vidtgaende Udtalelse af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anhær) om at forandre Indskriften paa Theatret. Jeg tror idetmindste ikke, at det vil være nødvendigt at lade denne Forandring i Indskriften foretage for det Første; det er vist bedst at vente og se, om Thinget ikke vil give det Fornødne til, at Theatrets Drift kan foregaa, og om man ikke, naar overhovedet alle de Forhold, der nu bestyres

under Kultusministeriet, blev tagne under Overveelse, og man opgjorde de separate Fonds hele Fornuetilstand, kunde komme til det Spørgsmaal, om Sorø Akademi skal eftergive Gjælden eller ikke. Hvorfor skal dette foregribes her? Det er min Mening, at alle den Slags Spørgsmaal, der angaa de separate Fonds Stilling, bør afgjøres under Et, og jeg haaber da, at det ærede Medlem ikke skal behøve at forarsage den Udgift, som er forbunden med at forandre den Indskrift, hvorefter han talte. Naar et æret Medlem mente, at jeg var i Uoverensstemmelse med mine Meningsfæller, dem, med hvilke jeg havde stillet Forslag sammen, naar jeg i Aften havde udtalt, at jeg kunde gaa ind paa at lade Kommunitetet tilskyde til Universitetet, hvad der behøvedes til den botaniske Have, saa skal jeg hertil bemærke, at jeg i den Henseende maa sige, at Diebliffet er uenig med de Herrere; men jeg er da ogsaa overtydet om, at, dersom der var Udsigt til en snarlig Afgjørelse af hele dette Spørgsmaal, som i saa mange Aar har været fordret afgjort fra de Mænds Side, hvortil jeg hører, saa vilde der rimeligvis ogsaa kunne blive et Flertal for at gaa med til for denne ene Gang at give disse Penge, hvis det behøvedes, saa at jeg ikke tror, at jeg til Syvende og Sidst vilde komme i Modstrid med disse Mænd. Nei, Vanskeligheden ligger i, at man har villet opretholde disse separate Fonds af Mistillid til det heroverværende Demokrati. Naar det ærede Medlem sagde, at det var af andre Grunde, at man ønskede disse Fonds opretholde, saa kan han kun tale for sit Bedkommende; men der er andre Mænd, som ligesom have udtalt, at det var af den af mig nævnte Grund, og det er dette, som vi holde os til. Jeg skal slutte med at opfordre de Herrere, som ere bange for Kapitalernes Opspisning og den høiere Videnskabeligheds Hændsen af Mangel paa Næring, til at hjælpe os til at faae Regjeringen til at ordne denne Sag paa tidsvarende Maade. Saa skulle De faae at se, hvor smukt vi kunne blive enige; thi jeg er overbevist om, at den Side, hvortil jeg hører, er lige saa villig som den Side, hvortil de ærede Medlemmer høre, til at give, hvad der er nødvendigt i de her omhandlede Henseender.

Ordføreren (Berig): Fra forskjellige ærede Taleres Side er der rettet den Opfordring til Flertallet, at man skulde vise sin Interesse for den høiere Videnskabelighed og for Kunsten ved at stemme for dette eller hint af de ærede Medlemmer selv eller af Mindretallet stillede Forslag. Det er Naastaaende, der kastes ud mod Flertallet uden Skygge af Bevis. Efter den foregaaende Bevilling plus de Endringer, som Flertallet alene eller i Forening med Mindretallet anbefaler til Vedtagelse, vil der fremkomme et Budget for Universitetets Bedkommende, der i Henseende til Udgifternes Størrelse staar ikke saa lidet over tidli-